

Barbara Spigarska, Władysław Łosiński

Gdynia Oksywie, woj. gdańskie.
Stanowisko 43

Informator Archeologiczny : badania 21, 142

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Cmentarz na planie prostokąta został otoczony murem, stąd pierwotne ukształtowanie grodziska nie było czytelne. Dodatkowym utrudnieniem identyfikacji grodziska stanowiło zniesienie jego pierwotnej powierzchni wkopami grobowymi i porośnięte gęstymi krzewami. W październiku 1987 r. podjęto badania zakładając w części wschodniej cmentarza wykop sondażowy. Lokalizacja w przebiegającej wzdłuż dłuższej osi alei stwarzała możliwość uchwycenia ewentualnej nienaruszonej przez nowożytnie wkopy grobowe warstwy kulturowej. W wykopie o powierzchni 6 m^2 natrafiono na pozostałość budynku, typu podziemiankowego, który wyposażony był w piec o konstrukcji kamiennej, ze zniszczoną górną częścią kopuły. Piec posadowiono na głębokości 100 cm, tj. na dnie obiektu. Średnica wewnętrzna dna pieca wynosiła około 50 cm. Zbudowano go z łączonych gliną otoczków granitowych, częściowo łupanych. Zlokalizowany był w północno-wschodniej części budynku. Podstawa ośsypana była czystym lessem. Dno wyłożono kamieniami, które na tym samym poziomie wychodziły po stronie południowej na zewnątrz, prawdopodobnie przed wylotem pieca. W wypełniku znajdowały się na różnych głębokościach luźno leżące kamienie pochodzące z górnej części kopuły. Świadczy to o powolnym niszczeniu obiektu, a być może o wczesnym wykorzystywaniu. Na głębokości 60 cm zachowała się pozioma przepalona belka drewniana o przebiegu z północy na południe, stanowiąca podstawę ściany budynku i zewnętrzny element konstrukcyjny pieca. Warstwa z rumowiskiej polepy świadczy, że górna część podziemianki była konstrukcji drewnianej, oblepiona lub wypełniona gliną. W obrębie wypełnika obiektu wydobyto neliczny materiał ceramiczny, wśród którego na uwagę zasługują: zachowane w całości naczynie o profilu esowatym /wys. 9,5 cm/, dolna część garnka wypełniona węglem drzewnym i piaskiem z domieszką popiołu oraz gliniany przęślik tkacki. Całość materiału ceramicznego datować można na VIII-IX wiek.

Całkowite rozpoznanie odkrytego obiektu uniemożliwiły pobliskie nagrobki. Wyniki badań wykopaliskowych w połączeniu z obserwacją morfologii stanowiska stwierdziły, że było to grodzisko wczesnośredniowieczne, nie notowane w dotychczasowej literaturze.

Planowana jest kontynuacja badań.

Badania będą kontynuowane.

JASKI, gm. Gniewkowo
woj. bydgoskie
Stanowisko 18

patrz
okres wpływów rzymskich

GDYNIA OKSYWIE
woj. gdańskie
Stanowisko 43

Muzeum Miasta Gdyni

Badania prowadziła mgr Barbara Spigarska. Konsultant doc. dr hab. Młodysław Rosiński. Finansowało Muzeum Miasta Gdyni. Trzeci sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /XI w./.

W roku bieżącym przebadano obszar o powierzchni $13,5 \text{ m}^2$ do głębokości około 150 cm. Kontynuowano rozkopywanie dwóch obiektów mieszkalnych. W obiektach licznie wystąpiła ceramika, łącznie wydobyto około 1230 fragmentów. Poza ceramiką znaleziono monetę, nożyki żelazne w tym jeden w pochwie skórzanej obitej blaszkami z brązu fragmentarycznie zachowanej, gwoździe żelazne, grzebień rogowo-kościany, surowiec barsztynowy i kilka przedmiotów żelaznych, których przeznaczenia z uwagi na duży stopień skorodowania jeszcze nie można określić, kości ze śladami obróbki. Uzyskano także liczny materiał zoologiczny. Stanowisko datowane jest na XI w.

Materiały przechowywane są w Muzeum Miasta Gdyni.

Badania powinny być kontynuowane.